

عنوان مقاله:

الزامات طراحی فضای آموزشی معلولین با رویکرد طبیعت گرایی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی رویکردهای نوین در آموزش و پژوهش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

میینا روحی - استادیار گروه معماری، واحد نور، دانشگاه آزاد اسلامی، نور، ایران

خلاصه مقاله:

معلولیت به مثابه پدیده‌های زیستی و اجتماعی است که جوامع بشری صرف نظر از میزان توسعه یافتگی اعم از کشورهای توسعه یافته و یا در حال توسعه با آن مواجه هستند. یکی از اقشار آسیب پذیر جامعه، معلولین هستند. از دست دادن توانایی های جسمی همواره برای هر انسانی مشکلات اجتماعی و روانی خاصی به شمار می آورد که این مشکلات ناشی از عدم تطابق توانایی های فرد با شرایط جدید جسمی خویش و واقعیت های موجود در محیط زندگی است. از آنجایی که بخشی از وجود موانع بر سر راه معلولان ناشی از نادیده گرفتن نیازهای آنان در طراحی فضاهای می باشد، لذا سازگار نمودن فضاهای زندگی و ارزیابی فضاهای عمومی و درمانی مورد نیاز جهت بهبود توانمندی آنها ضروری می باشد. در این راستا، طراحی فضاهای کالبدی مورد استفاده معلولین جسمی میتواند به تقویت توانایی ها و کاهش استرس ناشی از بیماری ها و معلولیت ها و در نهایت افزایش مشارکت کمک نماید. تحقیقات نشان میدهد که یکپارز راهکارهای مهم اخیر در راستای ارتقا کیفیت محیط مراکز بازتوانی، ایجاد ارتباط بیماران با طبیعت در نظر گرفته شده است. در این پژوهش به بررسی الزامات طراحی فضاهای آموزشی معلولین با در نظر گرفتن مولفه های طبیعتگرایی در معماری پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

فضای آموزشی، معلولین، منظر شفابخش، معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1953189>

